SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
X kadencja

Druk nr 3364

Warszawa, 23 października 2026 r.

Pan
Włodzimierz Czarzasty
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej i na podstawie art. 32 ust. 2 regulaminu Sejmu niżej podpisani posłowie wnoszą projekt ustawy:

- zmieniający ustawę o zmianie ustawy o Krajowym Rejestrze Karnym oraz niektórych innych ustaw.

Do reprezentowania wnioskodawców w pracach nad projektem ustawy upoważniamy panią posłankę Barbarę Dolniak.

(-) Piotr Adamowicz; (-) Urszula Augustyn; (-) Mateusz Bochenek; (-) Marek Jan Chmielewski; (-) Barbara Dolniak; (-) Joanna Frydrych; (-) Patryk Gabriel; (-) Krzysztof Gadowski; (-) Zdzisław Gawlik; (-) Łukasz Horbatowski; (-) Patryk Jaskulski; (-) Dominik Jaśkowiec; (-) Danuta Jazłowiecka; (-) Magdalena Małgorzata Kołodziejczak; (-) Tomasz Kostuś; (-) Iwona Maria Kozłowska; (-) Marek Krząkała; (-) Henryka Krzywonos-Strycharska; (-) Piotr Lachowicz; (-) Maciej Lasek; (-) Izabela Leszczyna; (-) Artur Jarosław Łącki; (-) Magdalena Łośko; (-) Alicja Łuczak; (-) Arkadiusz Marchewka; (-) Paweł Masełko; (-) Jerzy Meysztowicz; (-) Jacek Niedźwiedzki; (-) Tomasz Piotr Nowak; (-) Paweł Papke; (-) Karolina Pawliczak; (-) Małgorzata Pępek; (-) Lucjan Marek Pietrzczyk; (-) Mariusz Popielarz; (-) Marek Rząsa; (-) Krystyna Sibińska; (-) Anna Sobolak; (-) Henryk Szopiński; (-) Łukasz Ściebiorowski; (-) Apoloniusz Tajner; (-) Adrian Witczak; (-) Mariusz Witczak; (-) Anna Wojciechowska; (-) Witold Zembaczyński.

Projekt

U S T A W A

z dnia …

zmieniająca ustawę o zmianie ustawy o Krajowym Rejestrze Karnym oraz niektórych innych ustaw

Art. 1. W ustawie z dnia 13 lutego 2026 r. o zmianie ustawy o Krajowym Rejestrze Karnym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 421) w art. 9 wprowadza się następujące zmiany:

1) w ust. 1 skreśla się dwukrotnie użyte wyrazy „i art. 21”;

2) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 21 ustawy zmienianej w art. 1 tracą moc z dniem wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 21 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jednak niepóźniej niż 24 miesiące od dnia wejścia w życie niniejszego przepisu.”.

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

U Z A S A D N I E N I E

Przedkładana inicjatywa ustawodawcza ma na celu przedłużenie okresu, z upływem którego tracą moc dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 21 ustawy z dnia 24 maja 2000 r. o Krajowym Rejestrze Karnym (Dz. U. z 2024 r. poz. 276, z późn. zm.), zmienianej w art. 1 ustawy z dnia 13 lutego 2026 r. o zmianie ustawy o Krajowym Rejestrze Karnym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 421) – dalej: „ustawa nowelizująca".

Zgodnie z przepisem przejściowym art. 9 ust. 1 ustawy nowelizującej, dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane m.in. na podstawie art. 21 ustawy o Krajowym Rejestrze Karnym zachowują moc do dnia wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 21 ustawy zmienianej w art. 1, nie dłużej jednak niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy. Ustawa weszła w życie z dniem 14 kwietnia 2026 r. To oznacza, że obowiązujące rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 7 lipca 2015 r. w sprawie udzielania informacji o osobach oraz o podmiotach zbiorowych na podstawie danych zgromadzonych w Krajowym Rejestrze Karnym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1817) utraci moc z dniem 14 kwietnia 2027 r.

Natomiast nowy akt wykonawczy, który powinien zastąpić dotychczasowe rozporządzenie, będzie uwzględniał m.in. zadania związane z udziałem Rzeczypospolitej Polskiej w systemie ECRIS-TCN w procedurze udzielania informacji z Krajowego Rejestru Karnego. Realizacja tych zadań będzie możliwa po uruchomieniu systemu ECRIS-TCN, o którym mowa w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/816 z dnia 17 kwietnia 2019 r. ustanawiającym scentralizowany system służący do ustalania państw członkowskich posiadających informacje o wyrokach skazujących wydanych wobec obywateli państw trzecich i bezpaństwowców (ECRIS-TCN) na potrzeby uzupełnienia europejskiego systemu przekazywania informacji z rejestrów karnych oraz zmieniającego rozporządzenie (UE) 2018/1726 (Dz. Urz. UE L 135 z 22.05.2019, str. 1 i 85, ze zm.), dalej rozporządzenie 2019/816. Nowy akt wykonawczy powinien zatem zacząć obowiązywać wraz z uruchomieniem systemu ECRIS-TCN.

Data uruchomienia systemu ECRIS-TCN zostanie określona w decyzji Komisji Europejskiej zgodnie z art. 35 ust. 4 rozporządzenia 2019/816. Obecnie data uruchomienia systemu ECRIS-TCN nie jest jeszcze określona, choć z dostępnych informacji wynika, że planuje się jego uruchomienie najwcześniej w czerwcu 2027 r., zaznaczając przy tym, że termin uruchomienia systemu był już wielokrotnie przesuwany i jest możliwość, że zostanie

przesunięty kolejny raz. W takim przypadku dotychczasowe rozporządzenie utraci moc zanim zacznie obowiązywać nowy akt wykonawczy.

Konieczna jest zatem zmiana przepisu utrzymującego w mocy dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 21 ustawy zmienianej w art. 1, gwarantująca, że dotychczasowe przepisy wykonawcze nie utracą mocy do czasu uruchomienia systemu ECRIS-TCN.

Skutkiem prawnym będzie wydłużenie okresu, po upływie którego dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 21 ustawy z dnia 24 maja 2000 r. o Krajowym Rejestrze Karnym utracą moc. Projekt zapewnia ciągłość obowiązywania przepisów wykonawczych, eliminując ryzyko powstania luki prawnej wynikającej z utraty mocy obowiązującej dotychczasowego aktu wykonawczego przed wejściem w życie nowego aktu. W konsekwencji skutkiem projektowanej zmiany będzie zgodność prawa RP z przepisami unijnymi w zakresie daty uruchomienia systemu ECRIS-TCN i eliminacja luki prawnej, która wynikła z przesuwania terminu wdrożenia systemu ECRIS-TCN.

Skutki społeczne, gospodarcze i finansowe – projekt nie wpływa na społeczeństwo i gospodarkę. Projekt nie będzie miał wpływu na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego.

Projekt ustawy nie został poprzedzony konsultacjami społecznymi.

Osiągnięcie celu ustawy nie jest możliwe za pomocą innych środków.

Projekt nie zawiera przepisów określających zasady podejmowania, wykonywania lub zakończenia działalności gospodarczej. Wdrożenie projektowanych przepisów nie spowoduje wzrostu obciążeń administracyjnych mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców. Projekt ustawy nie ma wpływu na działalność mikroprzedsiębiorców oraz małych i średnich przedsiębiorców. Projekt ustawy jest zgodny z przepisami ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2025 r. poz. 1480, z późn. zm.).

Projekt nie wymaga przedstawienia organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Przedkładany projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt ustawy nie przewiduje wydania nowych podstawowych aktów wykonawczych.

Projekt ustawy nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania

krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597) i nie podlega procedurze notyfikacji.

Projekt ustawy nie zawiera przepisów regulacyjnych lub przepisów określających wymogi dotyczące świadczenia usług transgranicznych w rozumieniu ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej (Dz. U. z 2026 r. poz. 166.).

DEKLAROWANE SKUTKI REGULACJI (DSR)
projektu ustawy

Informacja o projekcie

a) Tytuł projektu:

Projekt ustawy zmieniającej ustawę o zmianie ustawy o Krajowym Rejestrze Karnym oraz niektórych innych ustaw

b) Przedstawiciel wnioskodawcy:

Barbara Dolniak

I. Część wstępna

[1] Zwięzły opis zidentyfikowanego problemu i proponowanych rozwiązań.

a) Problem i jego skala

Ustawą z dnia 13 lutego 2026 r. o zmianie ustawy o Krajowym Rejestrze Karnym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 421), zwaną dalej „ustawą nowelizującą", zmieniono m.in. przepisy ustawy z dnia 24 maja 2000 r. o Krajowym Rejestrze Karnym (Dz. U. z 2024 r. poz. 276, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o KRK", określające komu, w jakim trybie i w jakim zakresie udziela się informacji z rejestru (art. 19 i 20 ustawy o KRK). Zmiany te dotyczą materii przekazanej do uregulowania w rozporządzeniu wydawanym na podstawie art. 21 ustawy o KRK, tj. w rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 7 lipca 2015 r. w sprawie udzielania informacji o osobach oraz o podmiotach zbiorowych na podstawie danych zgromadzonych w Krajowym Rejestrze Karnym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1817), zwanym dalej „rozporządzeniem z 2015 r.". Rozporządzenie to określa, w jaki sposób składa się zapytania i wnioski o informację z Krajowego Rejestru Karnego oraz w jaki sposób informacja ta jest udzielana – zarówno osobom pytającym o własne dane, jak i sądom, prokuraturom, innym organom oraz podmiotom uprawnionym do uzyskania informacji o innych osobach.

Rozporządzenie z 2015 r. musi zatem zostać zastąpione nowym aktem, a do tego czasu utrzymuje je w mocy przepis przejściowy art. 9 ust. 1 ustawy nowelizującej: dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane m.in. na podstawie art. 21 ustawy o KRK zachowują moc do dnia wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych, niedłużej jednak niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy nowelizującej. Ustawa nowelizująca weszła w życie 14 kwietnia 2026 r., zatem rozporządzenie z 2015 r. utraci moc z dniem 14 kwietnia 2027 r., niezależnie od tego, czy do tego czasu zostanie wydany nowy akt.

Rozporządzenie reguluje udzielanie każdej informacji z Krajowego Rejestru Karnego – osobom pytającym o własne dane, pracodawcom i innym podmiotom zobowiązanym do weryfikacji niekaralności, a także sądom, prokuraturom, Policji i innym organom – niezależnie od tego, czy zapytanie składane jest w postaci papierowej, czy elektronicznej. Jego wygaśnięcie dotknęłoby więc całości tego obrotu.

Część zmian w art. 19 i 20 ustawy o KRK, w tym nowe zasady sporządzania informacji o obywatelach państw trzecich, wchodzi w życie dopiero z dniem uruchomienia systemu ECRIS-TCN (art. 10 pkt 1 ustawy nowelizującej). Nowe rozporządzenie ma uwzględniać zadania związane z udziałem Rzeczypospolitej Polskiej w systemie ECRIS-TCN,

ustanowionym rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/816 z dnia 17 kwietnia 2019 r. ustanawiającym scentralizowany system służący do ustalania państw członkowskich posiadających informacje o wyrokach skazujących wydanych wobec obywateli państw trzecich i bezpaństwowców (ECRIS-TCN) na potrzeby uzupełnienia europejskiego systemu przekazywania informacji z rejestrów karnych oraz zmieniającym rozporządzenie (UE) 2018/1726 (Dz. Urz. UE L 135 z 22.05.2019, str. 1, z późn. zm.), zwanym dalej „rozporządzeniem 2019/816". Procedury z udziałem tego systemu będzie można stosować dopiero po jego uruchomieniu, którego datę określa Komisja Europejska w decyzji wydawanej na podstawie art. 35 ust. 4 rozporządzenia 2019/816. Decyzja ta nie została dotychczas wydana, a termin uruchomienia systemu był wielokrotnie przesuwany. Jeszcze w grudniu 2025 r., przy przyjęciu przez Radę Ministrów projektu ustawy nowelizującej, zakładano uruchomienie systemu w II kwartale 2026 r.; obecnie zakłada się, że nastąpi to najwcześniej w czerwcu 2027 r., czyli już po dniu, w którym rozporządzenie z 2015 r. utraci moc. Nie można też wykluczyć kolejnego przesunięcia.

b) Proponowane rozwiązanie

Projekt wyłącza przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 21 ustawy o KRK spod 12-miesięcznego terminu określonego w art. 9 ust. 1 ustawy nowelizującej i obejmuje je odrębnym przepisem przejściowym (dodawany art. 9 ust. 1a). Rozporządzenie z 2015 r. zachowa moc do dnia wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 21 ustawy o KRK, niedłużej jednak niż przez 24 miesiące od dnia wejścia w życie projektowanego przepisu. Dzięki temu nowy akt będzie mógł wejść w życie razem z uruchomieniem systemu ECRIS-TCN, a do tego czasu informacja z rejestru będzie udzielana na dotychczasowych zasadach. Pozostałe akty wykonawcze objęte art. 9 ust. 1 ustawy nowelizującej zachowują dotychczasowy, 12-miesięczny termin. Ustawa ma wejść w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

c) Skutki braku zmiany

Jeżeli system ECRIS-TCN nie zostanie uruchomiony przed 14 kwietnia 2027 r., rozporządzenie z 2015 r. utraci moc, zanim możliwe będzie stosowanie nowego aktu. Ustawa o KRK nadal przyznawałaby prawo do uzyskania informacji z rejestru, ale nie obowiązywałby akt określający sposób i tryb jej udzielania. Groziłoby to zakłóceniami w wydawaniu informacji osobom ubiegającym się o zatrudnienie, pracodawcom i organizatorom zajęć z udziałem małoletnich, a także sądom i organom ścigania. Jedynym sposobem uniknięcia tej luki bez zmiany ustawy byłoby wydanie nowego rozporządzenia przed uruchomieniem ECRIS-TCN, a następnie jego ponowna zmiana po uruchomieniu systemu, co oznaczałoby dwukrotne dostosowanie procedur, wzorów dokumentów i systemów teleinformatycznych rejestru w krótkim odstępie czasu (zob. pkt 2).

[2] Czy były rozważane rozwiązania alternatywne?

☑ Tak

☐ Nie

Rozważono trzy rozwiązania alternatywne wobec przyjętego w projekcie.

Wydanie nowego rozporządzenia przed uruchomieniem ECRIS-TCN. Minister Sprawiedliwości mógłby przed 14 kwietnia 2027 r. wydać nowy akt na podstawie art. 21 ustawy o KRK, pomijając na razie procedury związane z ECRIS-TCN, i znowelizować go po uruchomieniu systemu. Rozwiązanie to nie wymaga zmiany ustawy, ale oznacza dwie kolejne zmiany tych samych procedur, wzorów dokumentów i systemu e-KRK w ciągu kilkunastu miesięcy, co obciąża Biuro Informacyjne Krajowego Rejestru Karnego, punkty

informacyjne w sądach oraz samych pytających. Akt pomijający część materii wynikającej ze zmienionych przepisów ustawy mógłby ponadto budzić wątpliwości co do pełnego wykonania upoważnienia ustawowego. Rozwiązanie to odrzucono.

Krótsze przedłużenie terminu. Przedłużenie obowiązywania rozporządzenia z 2015 r. o kilka miesięcy, np. do końca 2027 r., formalnie rozwiązuje problem przy obecnie zakładanym terminie uruchomienia ECRIS-TCN (najwcześniej czerwiec 2027 r.), ale nie daje zapasu na jego kolejne przesunięcie ani na wydanie i wejście w życie nowego rozporządzenia. Wobec dotychczasowej historii przesuwania terminu uruchomienia systemu groziłoby to koniecznością kolejnej nowelizacji. Rozwiązanie to odrzucono.

Utrzymanie rozporządzenia w mocy bez terminu maksymalnego. Powiązanie utraty mocy wyłącznie z wejściem w życie nowego rozporządzenia najlepiej odpowiadałoby niepewności co do daty uruchomienia systemu, ale oznaczałoby utrzymywanie w mocy aktu nieodpowiadającego zmienionym przepisom ustawy przez czas nieokreślony, co nie daje się pogodzić z zasadą pewności prawa i z tymczasowym charakterem przepisów przejściowych. Rozwiązanie to odrzucono.

W projekcie przyjęto przedłużenie z terminem maksymalnym 24 miesięcy. Rozporządzenie z 2015 r. obowiązuje do wejścia w życie nowego aktu, który może zostać zsynchronizowany z uruchomieniem ECRIS-TCN, a termin maksymalny daje zapas na ewentualne dalsze przesunięcia, nie pozostawiając jednocześnie stanu przejściowego bez granicy czasowej. Ze względu na techniczny, czysto krajowy charakter projektu, dotyczący wyłącznie przepisu przejściowego jednej ustawy nowelizującej, nie analizowano rozwiązań przyjmowanych w innych państwach.

II. Wymogi określone w art. 34 ust. 2 pkt 3–5 regulaminu Sejmu

[3] Jakie są przewidywane skutki prawne projektowanych rozwiązań?

Różnica między dotychczasowym a projektowanym stanem prawnym.

Obecnie rozporządzenie z 2015 r. obowiązuje do dnia wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 21 ustawy o KRK, nie dłużej jednak niż do 14 kwietnia 2027 r. Po zmianie obowiązywać będzie do dnia wejścia w życie nowych przepisów, nie dłużej jednak niż przez 24 miesiące od dnia wejścia w życie projektowanej ustawy. Przy wejściu w życie na przełomie 2026 i 2027 r. termin maksymalny przypadnie na przełom 2028 i 2029 r. Treść rozporządzenia z 2015 r. nie ulega zmianie, a zasady udzielania informacji z rejestru do czasu wydania nowego aktu pozostają takie same jak obecnie.

Spójność z obowiązującymi regulacjami.

Projekt nie zmienia materii ustawy o KRK ani innych przepisów wykonawczych objętych art. 9 ust. 1 ustawy nowelizującej. Wykreślenie wyrazów „i art. 21" z art. 9 ust. 1 i dodanie odrębnego ust. 1a zapewnia, że do przepisów wydanych na podstawie art. 21 ustawy o KRK stosuje się wyłącznie nowy przepis przejściowy. Konstrukcja ust. 1a powiela technikę przyjętą w ust. 1 i odpowiada przyjętemu w zasadach techniki prawodawczej sposobowi czasowego utrzymywania w mocy aktów wykonawczych. Art. 9 ust. 1 ustawy nowelizującej w zakresie art. 12 ust. 3 ustawy o KRK oraz art. 9 ust. 2 tej ustawy pozostają bez zmian.

Zgodność z Konstytucją RP.

Czasowe utrzymanie w mocy rozporządzenia, którego materia wymaga dostosowania do zmienionych przepisów ustawy, następuje w drodze ustawy i jest ograniczone terminem maksymalnym, co odpowiada wymogom art. 92 ust. 1 Konstytucji RP oraz zasadzie pewności prawa wynikającej z art. 2 Konstytucji RP. Projekt służy zachowaniu ciągłości dostępu do informacji z rejestru, a przez to realizacji uprawnień jednostek (m.in. prawa do

uzyskania informacji o sobie) i ustawowych obowiązków weryfikacyjnych; nie wprowadza nowych ograniczeń wolności i praw.

Prawo międzynarodowe i prawo UE.

Rozporządzenie 2019/816 stosuje się bezpośrednio, a projekt nie zmienia wynikających z niego obowiązków. Umożliwia natomiast takie uporządkowanie przepisów krajowych, aby nowy akt wykonawczy, uwzględniający procedury z udziałem ECRIS-TCN, wszedł w życie wraz z uruchomieniem systemu, a nie przed nim. Projekt jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Termin wejścia w życie i przepisy przejściowe.

Proponowany 14-dniowy termin wejścia w życie jest wystarczający, ponieważ projekt nie nakłada nowych obowiązków na adresatów, a jedynie utrzymuje stan obecny. Termin ten ma znaczenie kluczowe: ustawa musi wejść w życie przed 14 kwietnia 2027 r. Po tym dniu rozporządzenie z 2015 r. utraci moc z mocy prawa i nie będzie można go przywrócić przepisem przejściowym, a jedyną drogą będzie wydanie nowego aktu. Projekt nie wymaga odrębnych przepisów przejściowych ani dostosowujących. Kwestie notyfikacyjne omówiono w pkt 8.

[4] Jakie są przewidywane skutki społeczne projektowanych rozwiązań?

a) i b) Podmioty i ich liczebność.

Projekt oddziałuje na osoby fizyczne składające zapytania o udzielenie informacji o sobie, w szczególności na potrzeby zatrudnienia w zawodach wymagających niekaralności oraz pracy z małoletnimi; na podmioty zobowiązane do weryfikacji osób dopuszczanych do pracy lub innej działalności z udziałem małoletnich, w tym organizacje pozarządowe; a także na osoby, których dane są zgromadzone w rejestrze. Krąg tych podmiotów jest tożsamy z kręgiem wszystkich korzystających z informacji z Krajowego Rejestru Karnego; projekt nie wyodrębnia w nim żadnej grupy, której sytuacja zmieniałaby się w sposób szczególny, dlatego nie przedstawia się ich liczebności.

c) Wpływ na wskazane podmioty.

Projekt nie zmienia sytuacji prawnej żadnej z tych grup. Zapytania będą składane, a informacje udzielane na dotychczasowych zasadach, w tym w formie elektronicznej. Korzyścią jest uniknięcie ryzyka, że po 14 kwietnia 2027 r. nie będzie obowiązywał akt określający sposób składania zapytań i udzielania informacji, co mogłoby opóźnić procesy rekrutacyjne i weryfikację osób pracujących z małoletnimi, a pośrednio osłabić ochronę małoletnich.

d) Skutki pozytywne i negatywne.

Projekt nie powoduje kosztów w sferze społecznej (0 mln zł w roku wejścia w życie i w latach kolejnych). Korzyści mają charakter niepieniężny i polegają na zachowaniu ciągłości dostępu do informacji z rejestru, i nie zostały wyrażone kwotowo, ponieważ zależą od tego, czy i o ile termin uruchomienia ECRIS-TCN przekroczy 14 kwietnia 2027 r. Dodatkowo w skutkach niemierzalnych należy wskazać brak konieczności wydawania rozporządzenia oraz pozytywny skutek zachowania ciągłości prawa, co zmniejsza niepewność dla obywateli i organów ścigania.

[5] Jakie są przewidywane skutki gospodarcze projektowanych rozwiązań?

a) i b) Podmioty i ich liczebność.

Projekt oddziałuje na przedsiębiorców w dwóch rolach: jako pracodawców i zleceniodawców wymagających od kandydatów informacji z Krajowego Rejestru Karnego (w tym podmiotów zobowiązanych do weryfikacji osób pracujących z małoletnimi, np. prowadzących placówki oświatowe, opiekuńcze, sportowe i wypoczynkowe) oraz jako podmiotów zbiorowych, o których informacja jest gromadzona w rejestrze i udzielana na podstawie rozporządzenia z 2015 r. Projekt nie zmienia sytuacji żadnej z tych grup, dlatego nie przedstawia się ich liczebności.

c) Wpływ na wskazane podmioty.

Projekt nie nakłada na przedsiębiorców żadnych nowych obowiązków ani nie zmienia obowiązków istniejących. Jego skutkiem jest uniknięcie ryzyka zakłóceń w procesach zatrudniania, które mogłyby wystąpić, gdyby po 14 kwietnia 2027 r. nie obowiązywał akt określający sposób udzielania informacji z rejestru. Przedsiębiorcy unikną też ewentualnej konieczności dostosowywania się do dwóch kolejnych zmian procedur w krótkim czasie (zob. pkt 2).

d) Skutki kwotowe.

Projekt nie powoduje kosztów w sferze gospodarczej (0 mln zł w roku wejścia w życie i w latach kolejnych). Uniknięty kosztów zakłóceń nie oszacowano kwotowo, ponieważ zależą od długości ewentualnej luki, a ta – od nieznanej obecnie daty uruchomienia ECRIS-TCN. Projekt nie wpływa na rynek pracy, konkurencyjność gospodarki ani inne zjawiska makroekonomiczne. Skutki dla mikroprzedsiębiorców oraz małych i średnich przedsiębiorców omówiono w pkt 9 i 10.

[6] Jakie są przewidywane skutki finansowe projektowanych rozwiązań, w szczególności wpływ na sektor finansów publicznych, w tym na budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego?

a) i b) Podmioty sektora finansów publicznych.

Projekt dotyczy Ministerstwa Sprawiedliwości, w którego strukturze działa Biuro Informacyjne Krajowego Rejestru Karnego (część 37 budżetu państwa – Sprawiedliwość), oraz sądów powszechnych, przy których działają punkty informacyjne Krajowego Rejestru Karnego (część 15 – Sądy powszechne). Projekt nie dotyczy jednostek samorządu terytorialnego ani innych jednostek sektora finansów publicznych.

c) Wpływ niepieniężny.

Projekt nie nakłada na te podmioty nowych zadań. Biuro Informacyjne i punkty informacyjne będą nadal udzielać informacji na podstawie rozporządzenia z 2015 r., z wykorzystaniem dotychczasowych procedur i systemów teleinformatycznych. Projekt pozwala uniknąć dwukrotnego dostosowywania systemu e-KRK, wzorów dokumentów i procedur wewnętrznych – raz do nowego rozporządzenia wydanego przed uruchomieniem ECRIS-TCN i ponownie po jego uruchomieniu.

d) Wpływ na dochody i wydatki.

Projekt nie powoduje zwiększenia wydatków ani zmniejszenia dochodów budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego (0 mln zł w roku wejścia w życie i w latach kolejnych).

[7] Wykaz źródeł finansowania, jeśli projekt ustawy pociąga za sobą obciążenie budżetu państwa lub budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

Projekt nie pociąga za sobą obciążenia budżetu państwa ani budżetów jednostek samorządu terytorialnego – nie zwiększa wydatków ani nie zmniejsza dochodów w porównaniu z aktualnie obowiązującymi wielkościami. Nie jest konieczne pozyskanie dodatkowych

środków na jego wykonanie.

[8] Czy projekt ustawy podlega procedurze notyfikacyjnej?

☑ Nie

☐ Tak, ponieważ:

- ☐ określa plan przyznania lub zmiany pomocy państwa (art. 108 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej);
- ☐ zawiera przepisy techniczne (dyrektywa (UE) 1535/2015);
- ☐ dotyczy dziedziny podlegającej kompetencji Europejskiego Banku Centralnego (art. 127 ust. 4 tiret drugie TfUE);
- ☐ ma zastosowanie do usług świadczonych przez usługodawców (dyrektywa 2006/123/WE);
- ☐ dotyczy innych niż wymienione wyżej dziedzin objętych procedurą notyfikacyjną.

Projekt nie określa planu przyznania ani zmiany pomocy państwa, nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu dyrektywy (UE) 2015/1535, nie dotyczy dziedziny podlegającej kompetencji Europejskiego Banku Centralnego ani usług objętych dyrektywą 2006/123/WE i nie dotyczy innych dziedzin objętych procedurą notyfikacyjną. Projekt nie wymaga przedstawienia organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

III. Wymogi określone w art. 34 ust. 2a i 2b regulaminu Sejmu

[9] Czy projekt ustawy zawiera przepisy określające zasady podejmowania, wykonywania lub zakończenia działalności gospodarczej (art. 34 ust. 2a regulaminu Sejmu)?

☑ Nie

☐ Tak

Projekt nie zawiera przepisów określających zasady podejmowania, wykonywania lub zakończenia działalności gospodarczej. Dotyczy wyłącznie terminu obowiązywania rozporządzenia określającego sposób udzielania informacji z Krajowego Rejestru Karnego. Projekt jest zgodny z przepisami ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2025 r. poz. 1480, z późn. zm.).

[10] Czy wdrożenie projektowanych przepisów spowoduje obciążenia administracyjne mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców (art. 34 ust. 2a regulaminu Sejmu)?

☑ Nie

☐ Tak

Wdrożenie projektowanych przepisów nie spowoduje obciążeń administracyjnych mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców. Projekt utrzymuje dotychczasowe zasady udzielania informacji z rejestru, a więc nie zmienia zakresu ani sposobu wykonywania przez przedsiębiorców jakichkolwiek obowiązków.

[11] Czy projekt ustawy zawiera przepisy regulacyjne lub określa wymogi dotyczące świadczenia usług transgranicznych w rozumieniu ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej

(art. 34 ust. 2b regulaminu Sejmu)?

☑ Nie

☐ Tak

Projekt nie zawiera przepisów regulacyjnych ani przepisów określających wymogi dotyczące świadczenia usług transgranicznych w rozumieniu ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej (Dz. U. z 2026 r. poz. 166).

Warszawa, 9 listopada 2026 r.

BEOS-WPEiM-2713/26

Pan
Włodzimierz Czarzasty
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia w sprawie zgodności z prawem Unii Europejskiej poselskiego projektu ustawy zmieniającej ustawę o zmianie ustawy o Krajowym Rejestrze Karnym oraz niektórych innych ustaw (przedstawiciel wnioskodawców: posłanka Barbara Dolniak)

Na podstawie art. 34 ust. 9 uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 r. – Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (Monitor Polski z 2026 r. poz. 573, ze zm.) sporządza się następującą opinię:

1. Przedmiot projektu ustawy

Projekt ustawy zakłada zmianę art. 9 ustawy z dnia 13 lutego 2026 r. o zmianie ustawy o Krajowym Rejestrze Karnym oraz niektórych innych ustaw[1] (art. 1 projektu) (dalej: ustawa o zmianie ustawy o KRK).

Proponowana ustawa zakłada przedłużenie zachowania w mocy dotychczasowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 21 ustawy z dnia 24 maja 2000 r. o Krajowym Rejestrze Karnym[2] (dalej: ustawa o KRK) do 24 miesięcy od dnia wejścia w życie proponowanego przepisu, chyba że wcześniej zostaną wydane nowe przepisy wykonawcze. Według obecnego stanu prawnego wydane na podstawie art. 21 ustawy o KRK rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 7 lipca 2015 r. w sprawie udzielania informacji o osobach oraz o podmiotach zbiorowych na podstawie danych zgromadzonych w Krajowym Rejestrze Karnym[3] utraci moc z dniem 14 kwietnia 2027 r.[4], chyba że wcześniej weszłyby w życie nowe przepisy wykonawcze.

[1] Dz. U. z 2026 r. poz. 421.
[2] Dz. U. z 2024 r. poz. 726, ze zm. Zgodnie z art. 21 ustawy o KRK Minister Sprawiedliwości określa: 1) sposób i tryb udzielania informacji o osobach oraz informacji o podmiotach zbiorowych na podstawie danych zgromadzonych w Rejestrze, 2) wzór formularzy: zapytania o udzielenie informacji o osobie, zapytania o udzielenie informacji o podmiocie zbiorowym, informacji o osobie, informacji o podmiocie zbiorowym – uwzględniając konieczność zapewnienia sprawnego udzielania informacji, zabezpieczenia przed uzyskaniem danych z Rejestru przez osoby nieuprawnione oraz zakres danych i informacji określonych w przepisach ustawy o KRK.
[3] Dz. U. z 2024 r. poz. 1817 oraz Dz. U. z 2026 r. poz. 421.
[4] Zgodnie z art. 9 ust. 1 ustawy o zmianie ustawy o KRK dotychczasowe przepisy wykonawcze utracą moc po upływie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy o zmianie ustawy o KRK – ustawa ta weszła w życie 14 kwietnia 2026 r.

Proponowana ustawa ma wejść w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

2. Stan prawa Unii Europejskiej w materii objętej projektem ustawy

Odnosząc się do treści upoważnienia do wydania rozporządzenia w sprawie udzielania informacji o danych zgromadzonych w KRK, określonego w art. 21 ustawy o KRK, należy przywołać rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/816 z dnia 17 kwietnia 2019 r. ustanawiające scentralizowany system służący do ustalania państw członkowskich posiadających informacje o wyrokach skazujących wydanych wobec obywateli państw trzecich i bezpaństwowców (ECRIS-TCN) na potrzeby uzupełnienia europejskiego systemu przekazywania informacji z rejestrów karnych oraz zmieniające rozporządzenie (UE) 2018/1726 [5] (dalej: rozporządzenie (UE) 2019/816).

Zgodnie z art. 35 tego rozporządzenia (UE) 2019/816 Komisja podejmuje decyzję w sprawie dnia, w którym ma być uruchomiony scentralizowany system służący do ustalania państw członkowskich posiadających informacje o wyrokach skazujących wydanych wobec obywateli państw trzecich i bezpaństwowców (ECRIS-TCN). Decyzja ma być poprzedzona określonymi w tym przepisie działaniami i zdarzeniami: (1) Komisja określa dzień, w którym państwa członkowskie rozpoczynają wprowadzanie posiadanych informacji – danych o skazanych obywatelach państw trzecich do ECRIS-TCN; (2) Komisja informuje państwa członkowskie o tym dniu; (3) państwa członkowskie wprowadzają dane do ECRIS-TCN, (4) eu-LISA[6], we współpracy z państwami członkowskimi, przeprowadza końcowy test ECRIS-TCN; (5) powiadamia Komisję, że ECRIS-TCN jest gotowy by go uruchomić; (6) Komisja informuje Parlament Europejski i Radę o wynikach testu i podejmuje decyzję w sprawie dnia, w którym ma nastąpić uruchomienie ECRIS-TCN; (7) decyzja Komisji w sprawie dnia uruchomienia ECRIS-TCN jest publikowana w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej; (8) państwa członkowskie rozpoczynają korzystanie z ECRIS-TCN od dnia jego uruchomienia.

Na obecnym etapie procedura określona w art. 35 rozporządzenia (UE) 2019/816 nie została zakończona. Komisja nie wydała jeszcze decyzji określającej datę uruchomienia ECRIS-TCN.

3. Analiza przepisów projektu ustawy pod kątem ustalonego stanu prawa Unii Europejskiej

Z punktu widzenia zgodności z prawem UE znaczenie będzie miała data wejścia w życie nowego rozporządzenia wydanego na podstawie art. 21 ustawy o KRK. Rozporządzenie powinno uwzględniać zadania związane z udziałem RP w ECRIS-TCN, a jego wejście w życie będzie stanowić o gotowości do

[5] Dz. Urz. UE L 135 z 22.5.2019, s. 1, ze zm., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2019/816/2026-06-12.
[6] Europejska Agencja ds. Zarządzania Operacyjnego Wielkoskalowymi Systemami Informatycznymi w Przestrzeni Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości

uruchomienia w Polsce ECRIS-TCN. Termin uruchomienia ECRIS-TCN zostanie określony w decyzji Komisji, na podstawie art. 35 ust. 4 rozporządzenia (UE) 2019/816. Obecnie data ta nie jest jeszcze znana, ale nowe rozporządzenie powinno obowiązywać najpóźniej w chwili uruchomienia ECRIS-TCN.

Mając to na uwadze, można zgłosić wątpliwość, czy możliwość odroczenia terminu przyjęcia nowego rozporządzenia do dwóch lat od przyjęcia proponowanego w projekcie ustawy przepisu, nie stwarza ryzyka braku gotowości polskiego systemu prawnego do stosowania ECRIS-TCN od momentu jego uruchomienia – gdyby to uruchomienie nastąpiło wcześniej niż dwa lata po wejściu przepisu w życie, a nowe rozporządzenie nie zostałoby przyjęte i nie weszło w życie.

Proponowana regulacja umożliwia jednak przyjęcie rozporządzenia we właściwym – z punktu widzenia gotowości RP do uruchomienia ECRIS-TCN – terminie. Wykonanie delegacji ustawowej powierza się Ministrowi Sprawiedliwości, który jako organ wykonawczy, będzie zobowiązany do wydania rozporządzenia w takim terminie, aby zapewnić jego wejście w życie najpóźniej w momencie, gdy polskie organy będą zobowiązane do faktycznego stosowania ECRIS-TCN.

Podsumowując, chociaż proponowana regulacja nie stanowi gwarancji gotowości prawnej do stosowania ECRIS-TCN w momencie jego uruchomienia, to daje możliwość przyjęcia przepisów wykonawczych w terminie właściwym, zgodnym z datą uruchomienia ECRIS-TCN.

Wobec powyższego można uznać, że projekt ustawy nie jest sprzeczny z prawem UE.

4. Konkluzja

Poselski projekt ustawy zmieniającej ustawę o zmianie ustawy o Krajowym Rejestrze Karnym oraz niektórych innych ustaw nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Autor:
Dorota Olejniczak
ekspert ds. legislacji
w Biurze Ekspertyz
i Oceny Skutków Regulacji

Akceptował:
Wicedyrektor Biura Ekspertyz
i Oceny Skutków Regulacji

Ziemowit Cieślik
/*podpisano elektronicznie*/

Warszawa, 9 listopada 2026 r.

BEOS-WPEiM-2714/26

Pan
Włodzimierz Czarzasty
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia w sprawie stwierdzenia, czy poselski projekt ustawy zmieniającej ustawę o zmianie ustawy o Krajowym Rejestrze Karnym oraz niektórych innych ustaw (przedstawiciel wnioskodawców: posłanka Barbara Dolniak) jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej w rozumieniu art. 95a regulaminu Sejmu

Projekt ustawy zakłada zmianę art. 9 ustawy z dnia 13 lutego 2026 r. o zmianie ustawy o Krajowym Rejestrze Karnym oraz niektórych innych ustaw[1] (art. 1 projektu) (dalej: ustawa o zmianie ustawy o KRK).

Proponowana ustawa zakłada przedłużenie zachowania w mocy dotychczasowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 21 ustawy z dnia 24 maja 2000 r. o Krajowym Rejestrze Karnym[2] (dalej: ustawa o KRK) do 24 miesięcy od dnia wejścia w życie proponowanego przepisu, chyba że wcześniej zostaną wydane nowe przepisy wykonawcze. Według obecnego stanu prawnego wydane na podstawie art. 21 ustawy o KRK rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 7 lipca 2015 r. w sprawie udzielania informacji o osobach oraz o podmiotach zbiorowych na podstawie danych zgromadzonych w Krajowym Rejestrze Karnym[3] utraci moc z dniem 14 kwietnia 2027 r.[4], chyba że wcześniej weszłyby w życie nowe przepisy wykonawcze.

[1] Dz. U. z 2026 r. poz. 421.
[2] Dz. U. z 2024 r. poz. 726, ze zm. Zgodnie z art. 21 ustawy o KRK Minister Sprawiedliwości określa: 1) sposób i tryb udzielania informacji o osobach oraz informacji o podmiotach zbiorowych na podstawie danych zgromadzonych w Rejestrze, 2) wzór formularzy: zapytania o udzielenie informacji o osobie, zapytania o udzielenie informacji o podmiocie zbiorowym, informacji o osobie, informacji o podmiocie zbiorowym – uwzględniając konieczność zapewnienia sprawnego udzielania informacji, zabezpieczenia przed uzyskaniem danych z Rejestru przez osoby nieuprawnione oraz zakres danych i informacji określonych w przepisach ustawy o KRK.
[3] Dz. U. z 2024 r. poz. 1817 oraz Dz. U. z 2026 r. poz. 421.
[4] Zgodnie z art. 9 ust. 1 ustawy o zmianie ustawy o KRK dotychczasowe przepisy wykonawcze utracą moc po upływie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy o zmianie ustawy o KRK – ustawa ta weszła w życie 14 kwietnia 2026 r.

Projekt ustawy nie zawiera przepisów mających na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej.

Poselski projekt ustawy zmieniającej ustawę o zmianie ustawy o Krajowym Rejestrze Karnym oraz niektórych innych ustaw **nie jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej** w rozumieniu art. 95a regulaminu Sejmu.

Autor:
Dorota Olejniczak
ekspert ds. legislacji
w Biurze Ekspertyz
i Oceny Skutków Regulacji

Akceptował:
Wicedyrektor Biura Ekspertyz
i Oceny Skutków Regulacji

Ziemowit Cieślik
/*podpisano elektronicznie*/

RZECZPOSPOLITA POLSKA
PROKURATOR GENERALNY

Warszawa, dnia 02.11. 2026 r.

1001-1.0280.247.2026

dot. RPW/35783/2026

Pan
Dariusz Salamończyk
Zastępca Szefa Kancelarii Sejmu

W odpowiedzi na pismo z dnia 29 października 2026 r., dotyczące poselskiego projektu *ustawy zmieniającej ustawę o zmianie ustawy o Krajowym Rejestrze Karnym oraz niektórych innych ustaw* (brak numeru druku sejmowego), przekazanego na podstawie art. 34 ust. 3 Regulaminu Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej, uprzejmie informuję, że nie zgłaszam uwag do treści projektu.

z upoważnienia
Prokuratora Generalnego
Dariusz Korneluk
Pierwszy Zastępca Prokuratora Generalnego

WYDZIAŁ OBSŁUGI PREZYDIUM SEJMU
L. dz. SPS-III.020.359.9.2026
Data wpływu 03.11.26

SĄD NAJWYŻSZY

Pierwszy Prezes Sądu Najwyższego

Warszawa, dnia 4 listopada 2026 r.

BSA II.021.79.2026

Szanowny Pan
Dariusz Salamończyk
Zastępca Szefa
Kancelarii Sejmu

Szanowny Panie Ministrze,

w odpowiedzi na pismo z dnia 29 października 2026 r., znak: SPS-III.020.359.7.2026, mając na uwadze treść art. 1 pkt 4 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (tekst jednolity: Dz. U. z 2024 r. poz. 622), w świetle którego Sąd Najwyższy może opiniować projekty tylko takich ustaw i innych aktów normatywnych, na podstawie których orzekają i funkcjonują sądy, a także innych projektów ustaw w zakresie, w jakim mają one wpływ na sprawy należące do właściwości Sądu Najwyższego, w załączeniu uprzejmie przesyłam uwagi Sądu Najwyższego do *poselskiego projektu ustawy zmieniający ustawę o zmianie ustawy o Krajowym Rejestrze Karnym oraz niektórych innych ustaw*.

Z poważaniem,

SSN Zbigniew Kapiński
/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

WYDZIAŁ OBSŁUGI PREZYDIUM SEJMU
L. dz. SPS-III.020.359.10.2026
Data wpływu 04.XI.26r.

SĄD NAJWYŻSZY
Biuro Studiów i Analiz Sądu Najwyższego

Warszawa, dnia 4 listopada 2026 r.

BSA II.021.79.2026

Uwagi
do projektu ustawy zmieniającej ustawę o zmianie ustawy o Krajowym Rejestrze Karnym oraz niektórych innych ustaw

I. Przedmiotem opinii jest poselski projekt ustawy zmieniającej ustawę z dnia 13 lutego 2026 r. o zmianie ustawy o Krajowym Rejestrze Karnym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 421, dalej jako: ustawa nowelizująca). Projekt składa się z dwóch artykułów. Artykuł 1 pkt 1 skreśla w art. 9 ust. 1 ustawy nowelizującej dwukrotnie użyte wyrazy „i art. 21", a art. 1 pkt 2 dodaje w tym artykule ust. 1a, zgodnie z którym dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 21 ustawy z dnia 24 maja 2000 r. o Krajowym Rejestrze Karnym (Dz. U. z 2024 r. poz. 276, z późn. zm., dalej jako: u.k.r.k.) tracą moc z dniem wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 21 u.k.r.k. „w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jednak niepóźniej niż 24 miesiące od dnia wejścia w życie niniejszego przepisu". Artykuł 2 przewiduje czternastodniowe vacatio legis.

Ustawa nowelizująca weszła w życie z dniem 14 kwietnia 2026 r. i zmieniła m.in. art. 19 i 20 u.k.r.k., określające krąg podmiotów uprawnionych do uzyskania informacji z rejestru oraz tryb i zakres jej udzielania. Nie zmieniła natomiast samego art. 21 u.k.r.k., zawierającego upoważnienie do wydania rozporządzenia określającego sposób i tryb udzielania informacji, co ma znaczenie dla oceny redakcji projektu. Na podstawie art. 21 u.k.r.k. wydano rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 7 lipca 2015 r. w sprawie udzielania informacji o osobach oraz o podmiotach zbiorowych na podstawie danych zgromadzonych w Krajowym Rejestrze Karnym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1817, dalej jako: rozporządzenie z 2015 r.). Zgodnie z art. 9 ust. 1 ustawy nowelizującej dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 12 ust. 3 i art. 21 u.k.r.k. zachowują moc do dnia wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych, nie dłużej jednak niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie tej ustawy, a więc do dnia 14 kwietnia 2027 r. Część zmian w art. 19 i 20 u.k.r.k., dotycząca informacji o obywatelach państw trzecich, wchodzi w życie dopiero z dniem uruchomienia systemu ECRIS-TCN, określonym w decyzji Komisji Europejskiej wydawanej na podstawie art. 35 ust. 4 rozporządzenia (UE) 2019/816 (art. 10 pkt 1 ustawy nowelizującej). Decyzji tej dotąd nie wydano. Jak wskazuje uzasadnienie, jeszcze w grudniu 2025 r. zakładano uruchomienie systemu w II kwartale 2026 r., obecnie zaś mowa jest o czerwcu 2027 r. jako terminie najwcześniejszym.

Projektodawcy wychodzą z założenia, że nowe rozporządzenie powinno od razu uwzględniać procedury z udziałem ECRIS-TCN, a zatem wejść w życie wraz z uruchomieniem systemu. Przy takim założeniu rozporządzenie z 2015 r. utraci moc z dniem 14 kwietnia 2027 r., zanim możliwe będzie stosowanie nowego aktu, i powstanie stan, w którym ustawa przyznaje prawo do informacji z rejestru, lecz nie obowiązuje akt określający sposób i tryb jej udzielania w zakresie objętym art. 21 u.k.r.k. Celem projektu jest więc zapobieżenie tej luce przez wydłużenie okresu obowiązywania rozporządzenia z 2015 r. do 24 miesięcy liczonych od dnia wejścia w życie nowego

przepisu przejściowego. Sam cel należy uznać za uzasadniony. Zastrzec jednak należy, że informacje udzielane za pośrednictwem systemu teleinformatycznego mają odrębną podstawę w art. 21a u.k.r.k. i w rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 23 października 2023 r. (Dz. U. z 2025 r. poz. 1109), którego projekt nie dotyczy. Teza deklarowanych skutków regulacji (dalej jako: DSR), że wygaśnięcie rozporządzenia z 2015 r. dotknęłoby całości obrotu informacją z rejestru, niezależnie od postaci zapytania, nie wydaje się zatem zasadna. Trafna jest natomiast uwaga, że samo późniejsze przedłużenie terminu nie zapewni ciągłości obowiązywania aktu, który już utracił moc, co nadaje pracom nad projektem charakter priorytetowy i wyznacza granicę czasową ich zakończenia.

II. Akceptując cel projektu, należy zgłosić zastrzeżenia co do sposobu jego realizacji i co do dokumentów towarzyszących. Pierwsze dotyczy wyboru drogi ustawowej. Adresatem upoważnienia z art. 21 u.k.r.k. jest Minister Sprawiedliwości, który od dnia 14 kwietnia 2026 r. nie wydał nowego rozporządzenia, choć część zmian w art. 19 i 20 u.k.r.k. obowiązuje od tego dnia. DSR tłumaczy to dążeniem do uniknięcia dwukrotnego dostosowywania procedur, wzorów dokumentów i systemów teleinformatycznych. Przedstawione argumenty organizacyjne nie zostały jednak poparte informacją o stanie prac nad rozporządzeniem ani oceną skutków dalszego stosowania dotychczasowych przepisów. Pytanie o te kwestie powinno paść w toku prac komisyjnych, bo ustanowienie nowego terminu maksymalnego 24 miesięcy, liczonego od dnia wejścia w życie nowego przepisu, przyjęte bez takiej informacji może sprzyjać utrwalaniu praktyki wykonywania upoważnień ustawowych z opóźnieniem usuwanym następczo przez ustawodawcę.

Drugie zastrzeżenie dotyczy konstrukcji terminu maksymalnego. Projekt wiąże utratę mocy rozporządzenia z 2015 r. z wejściem w życie nowego aktu wykonawczego albo z upływem 24 miesięcy od dnia wejścia w życie nowego przepisu przejściowego. Uruchomienie systemu ECRIS-TCN, do którego ustawa nowelizująca odsyła już w art. 10 pkt 1, warunkuje rozpoczęcie stosowania procedur wymagających jego działania, nie musi natomiast warunkować wcześniejszego wydania i ogłoszenia rozporządzenia. ZTP odróżniają wydanie rozporządzenia od wejścia w życie jego przepisów (§ 128 ZTP), a rozporządzenie może określać odmienne terminy wejścia w życie poszczególnych regulacji, tak jak czyni to sama ustawa nowelizująca. Możliwość uzależnienia wejścia w życie odpowiednich przepisów rozporządzenia od uruchomienia ECRIS-TCN wymaga oceny w świetle § 46 w związku z § 132 ZTP, w tym spełnienia warunków dotyczących konieczności takiego rozwiązania oraz jednoznacznego i urzędowego określenia terminu zdarzenia, a także sprawdzenia, czy przepisy rozporządzenia dotyczące procedur ECRIS-TCN mogą zostać wydane przed wejściem w życie odroczonych przepisów art. 19 i 20 u.k.r.k., do których się odnoszą. Rozwiązanie takie mogłoby ograniczyć uciążliwości wskazane w DSR.

Alternatywnie, wariantem wartym rozważenia byłoby powiązanie terminu z uruchomieniem systemu, z datą kalendarzową jako granicą ostateczną. Wariant ten nie usuwa wszystkich wad: jeżeli system nie zostanie uruchomiony przed datą graniczną, konieczność ponownej nowelizacji powróci, a ponieważ odroczone przepisy art. 19 i 20 u.k.r.k. wchodzą w życie z dniem uruchomienia systemu, nowe rozporządzenie musi obowiązywać od tego samego dnia, co wyklucza pozostawianie po uruchomieniu systemu okresu dalszego obowiązywania starego aktu. Przewagą tego wariantu jest jednak to, że długość stanu przejściowego wyznacza zdarzenie, które ten stan uzasadnia, a nie liczba miesięcy przyjęta w oderwaniu od niego. Niezależnie od wyboru konstrukcji

uzasadnienie powinno wykazać, dlaczego potrzebny jest zapas 24 miesięcy, skoro przy obecnie zakładanym terminie uruchomienia systemu wystarczyłby znacznie krótszy okres.

III. Najpoważniejsze zastrzeżenia dotyczą jednak zgodności projektu z ZTP, które należy stosować w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 marca 2026 r. (tekst jedn.: Dz. U. poz. 300). Nowelizacja z 2026 r. zmieniła redakcję § 33 ZTP i wzór przepisu odraczającego utratę mocy aktu wykonawczego. Zgodnie z § 33 ust. 3 ZTP, jeżeli akt wykonawczy wydany na podstawie zmienianego przepisu upoważniającego nie jest niezgodny ze znowelizowaną ustawą, można „wyjątkowo i na określony czas" odroczyć utratę jego mocy do dnia wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych, nadając przepisowi przejściowemu brzmienie określone w pkt 2 tego ustępu: dotychczasowe przepisy wykonawcze „tracą moc z dniem wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. ... ustawy zmienianej w art. ..., w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jednak niepóźniej niż ... (oznaczenie dnia albo okresu wyrażonego w miesiącach)". Projektowany ust. 1a odwzorowuje ten wzór niemal dosłownie i w tym zakresie nie budzi zastrzeżeń (tj. poza nieadekwatnym odesłaniem omówionym w pkt IV).

Istotne zastrzeżenia budzi natomiast projekt w świetle § 33 ust. 5 ZTP, zgodnie z którym rozwiązanie z ust. 3 „stosuje się tylko w ustawie uchylającej albo ustawie zmieniającej ustawę, na podstawie której został wydany dotychczasowy akt wykonawczy", a „rozwiązania tego nie stosuje się w kolejnych ustawach, które uchylają albo zmieniają ustawę uchylającą albo ustawę zmieniającą". Reguła ta nie jest nowa, bo w tym samym brzmieniu zawierał ją § 33 ust. 3 ZTP w tekście z 2016 r. Nowelizacja z 2026 r. jedynie ją przenumerowała. Jej celem jest zachowanie wyjątkowego i jednorazowego charakteru odroczenia oraz zapobieżenie przedłużaniu stanu przejściowego łańcuchem kolejnych nowelizacji, czemu służy także § 34 ust. 1 ZTP, zgodnie z którym co do zasady nie nowelizuje się aktu wykonawczego, którego utrata mocy została odroczona. Wyjątek z § 34 ust. 2 ZTP wymaga wyraźnego dopuszczenia takiej możliwości w ustawie, a projekt jej nie przewiduje.

Przepis ten dopuszcza dwie wykładnie w odniesieniu do projektu. Według pierwszej, literalnej i celowościowej, projekt jest kolejną ustawą zmieniającą ustawę zmieniającą, która wprowadza odroczenie z nowym, odrębnym terminem, a więc stosuje rozwiązanie z ust. 3 w ustawie, w której zdanie drugie ust. 5 tego zabrania. Według drugiej, lokalizacyjnej, ust. 1a po uchwaleniu stanie się częścią ustawy nowelizującej, czyli ustawy zmieniającej ustawę upoważniającą, więc warunek ze zdania pierwszego będzie formalnie spełniony, a zdanie drugie dotyczy jedynie samodzielnych przepisów odraczających umieszczanych w kolejnych ustawach. Projektodawcy przyjęli zapewne tę drugą wykładnię, skoro ust. 1a dodają do ustawy nowelizującej zamiast zamieścić go w projektowanej ustawie. Uznać jednak należy, że trafniejsza jest wykładnia pierwsza, bo druga pozwalałaby przedłużać każde odroczenie przez samą zmianę jego terminu, co znacznie ograniczałoby skuteczność ust. 5 w przeciwdziałaniu wielokrotnym przedłużeniom. Niezależnie od przyjętej wykładni twierdzenie DSR, że konstrukcja ust. 1a „odpowiada przyjętemu w zasadach techniki prawodawczej sposobowi czasowego utrzymywania w mocy aktów wykonawczych", pomija ust. 5 i w tym zakresie jest niepełne.

IV. Pozostałe kwestie techniczne mają mniejszą wagę. Nowelizowanie przepisu przejściowego ustawy nowelizującej nie jest objęte zakazem z § 91 ust. 1 ZTP, który dotyczy przepisów zmieniających, a tytuł projektu odpowiada § 96 ust. 1a ZTP. Skreślenie dwukrotnie użytych wyrazów jest techniką dopuszczoną w § 87 ust. 3 ZTP, a nadanie ust. 1 nowego brzmienia można traktować

jedynie jako preferencję redakcyjną, która ułatwiłaby czytelnikowi ustalenie zakresu zmiany. Zwrot „od dnia wejścia w życie niniejszego przepisu" jest zrozumiały i pozwala ustalić początek biegu terminu na podstawie ustawy dodającej ust. 1a, choć czytelniejsze byłoby wskazanie dnia oznaczonego kalendarzowo.

Rzeczywistym błędem redakcyjnym jest natomiast zwrot „w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą", odniesiony w ust. 1a do art. 21 u.k.r.k. Jak wskazano w pkt I, ustawa nowelizująca nie nadała art. 21 nowego brzmienia, a jedynie pośrednio zmieniła treść upoważnienia przez zmianę przepisów, do których ono się odnosi. Obowiązujący art. 9 ust. 1 ustawy nowelizującej zwrotu tego nie zawiera i poprawnie odsyła do art. 21 bez wskazywania jego brzmienia. Odesłanie w ust. 1a do „brzmienia nadanego" ustawą, która danego artykułu nie zmieniła, jest redakcyjnie nieadekwatne i może wywoływać wątpliwości interpretacyjne co do tego, czy nowe rozporządzenie wydane na podstawie niezmienionego art. 21 spełnia warunek, od którego ust. 1a uzależnia utratę mocy aktu dotychczasowego.

Uzasadnienie wskazuje jako skutek projektu „zgodność prawa RP z przepisami unijnymi w zakresie daty uruchomienia systemu ECRIS-TCN i eliminację luki prawnej, która wynikła z przesuwania terminu wdrożenia systemu". Sformułowanie to jest mylące. Rozporządzenie 2019/816 stosuje się bezpośrednio, a projekt nie usuwa żadnego stanu niezgodności z prawem Unii Europejskiej, co DSR w pkt 3 ujmuje poprawnie. Luka, o której mowa, jest przyszła i warunkowa, a jej źródłem są łącznie przesunięcia terminu uruchomienia systemu oraz przyjęcie w art. 9 ust. 1 ustawy nowelizującej sztywnego terminu 12 miesięcy w sytuacji, w której zależność od decyzji Komisji była już znana. Uzasadnienie powinno przedstawiać obie te okoliczności.

V. W podsumowaniu należy wskazać, że projekt trafnie rozpoznaje ryzyko luki w przepisach wykonawczych do ustawy o Krajowym Rejestrze Karnym i słusznie zmierza do jej uniknięcia. Przyjęta konstrukcja budzi jednak istotne zastrzeżenia w świetle § 33 ust. 5 ZTP, który wyłącza stosowanie odroczenia utraty mocy aktu wykonawczego w kolejnych ustawach zmieniających ustawę nowelizującą, a projektowany ust. 1a zawiera nieadekwatne odesłanie do nowego brzmienia art. 21 u.k.r.k., którego ustawa nowelizująca nie nadała.